

бази для оцінки надзвичайних ситуацій. Також вони дозволять представити нові дієві форми аналізу, оцінки, експертизи, представлення і контролю безпеки небезпечних техногенних об'єктів.

Література:

1. Закон України «Про об'єкти підвищеної небезпеки» від 18.01.2001 № 2245-III.
2. Концепція створення Атласу природних, техногенних, соціальних небезпек і ризиків виникнення надзвичайних ситуацій в Україні / Л.Г. Руденко, О.Л. Дронова, Д.О. Ляшенко, В.В. Путренко, В.С. Чабанюк (2010).

С.О. Воєвода

Херсонський державний університет

СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ ЗДОРОВ'Я МАТЕРІ ТА ДИТИНИ В УКРАЇНІ

У всі часи здоров'я матері та дитини було основним гострим чинником до розвитку медицини та наукового потенціалу. Це питання залишається актуальним протягом багатьох десятиліть, проте яким чином впливають суспільні особливості та географічне розташування на фактор народжуваності, довголіття дітей та смертності породіль необхідно далі докладно вивчати, оскільки результати наукових досліджень можуть бути корисними при вдосконаленні медичного діагностування та обслуговування вищевказаних.

Над проблемами та сферою охорони здоров'я як об'єктом дослідження суспільної географії займалися такі провідні вчені як Шаблій О. І., Шувалов В. Е., Немець Л., та інші [1-5].

Основною метою наукового дослідження є визначення залежності здоров'я матері та дитини від географічного місцезнаходження вищевказаних та впливу суспільства на них.

Система охорони здоров'я є комплексом, що охоплює різні рівні організації обслуговування вагітних, породіль та новонароджених. Зрозуміло, що в умовах нестабільної соціально-економічної ситуації стресовий стан відчуває значна частка населення України, що призводить до відсутності ранньої діагностики багатьох захворювань та недостатньої уваги до стану жінок у сільській місцевості.

Враховуючи складну ситуацію з надання кваліфікованої медичної допомоги сільському населенню, покращення ситуації пов'язується з структурними перебудовами галузі та технічної оснащеності медичних закладів, а саме, з формуванням медико-географічних комплексів, на основі яких будуть працювати виїзні консультативні бригади фахівців різних медичних напрямків для проведення профілактичних оглядів та надання термінової медичної допомоги.

Медико-географічне районування може слугувати основою проведення суспільно-медико-географічного районування для визначення терито-

ріальних особливостей (зокрема, просторової неоднорідності та нерівномірності розвитку, відповідності структури та динаміки комплексу закладів охорони здоров'я суспільно-демографічним та географічним особливостям), функціонування, встановлення основних закономірностей у просторово-часовому вимірі та перспектив розвитку системи охорони здоров'я певного регіону [6]. Прикладом може слугувати картограма (рис. 1) [7], у результаті аналізу якої зрозуміло, що дуже високий рівень захворюваності в Україні знаходиться саме у Львівській, Івано-Франківській та Дніпропетровській областях.

Рис. 1. Картограма регіонів України за рівнем захворюваності

Велика кількість захворювань у Львівській та Івано-Франківській областях можна обґрунтувати наявністю переважаючої кількості сільського населення у якого відсутній рівень медичного обслуговування, проте Дніпропетровська область є індустріальною територією, яка характеризується високим рівнем розвитку важкої індустрії та 57 гірнometалургійних підприємств, де добуваються важкі метали. Тому, незважаючи на недоліки системи охорони здоров'я сільського населення можна впевнено стверджувати, що в деякому сенсі найбільш пильний контроль стану вагітних необхідний у міській та приміській зонах. Це спричинено екологічним фактором, адже загальновідомо, що кількість шкідливих речовин у повітрі, ґрунті та воді у містах набагато вищий ніж у сільській зоні. Це доводиться дослідженнями багатьох вчених, зокрема Херсонського державного аграрного університету, які свідчать про наявність підвищеного вмісту формальдегіду у деяких районах м. Херсон. Ці дані отримані за допомогою сучасного обладнання, яке встановлено у ХДАУ в рамках проекту Erasmus+ 561975-EPP-1-2015-1-FI-EPPKA2-SBHE-JP (2015-3320) «Adaptive learning

environment for competence in economic and societal impacts of local weather, air quality and climate (ЕСОІМРАСТ)», який проводився у 2015-2018 рр.

Таким чином доведено, що існує суттєвий вплив географічного місцезнаходження на здоров'я матері та дитини. Це супроводжується рядом чинників, а саме кліматичними умовами, соціальним впливом, рівнем медичного обслуговування та науково-технічного розвитку.

Література:

1. Шаблій О. І. Суспільна географія: теорія, історія, українознавчі студії. – Львів, 2001. – 744 с.
2. Шаблій О. І. Основи загальної суспільної географії. – Львів, 2003. – 444 с.
3. Шувалов В. Е. Концептуальные проблемы развития отечественной районной школы социально-экономической географии. – Вест. Мос. ун-та. Сер. География. – 2005, № 1. – С. 13-24.
4. Немець Л., Баркова А., Ткаченко О. Сфера охорони здоров'я як об'єкт дослідження суспільної географії (теоретико-методологічні та прикладні аспекти) // Наукові записки ТНПУ. Серія: Географія. № 2, 2005. – Тернопіль. – С. 22-28.
5. Фельдман Е. С., Фельдман Г. Е. Системное картографирование – основа медико-географического районирования территории / Медико-географическое районирование и прогнозирование здоровья популяции. – Новосибирск, 1981. – С. 34-437.
6. Мезенцева Н.І., Батиченко С.П., Мезенцев К.В. Захворюваність і здоров'я населення в Україні: суспільно-географічний вимір: Монографія. – К.: ДП «Прінт Сервіс», 2018. – 136 с.
7. Александров О.О. Статистичний аналіз захворюваності населення України / О.О Александров., Ю.О Ольвінська // Матеріали студентської наукової конференції ОНЕУ «Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень». – № 14. – 2015 р.

Л.М. Воловик

*ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди»,
volovyk 0606 @ ukr.net*

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ АГРОБІЗНЕСУ СТОЛИЧНОГО РЕГІОНУ (НА ПРИКЛАДІ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)

Агропромисловий комплекс є основою спеціалізації господарства майже всіх районів Київської області. Сюди входить сільське господарство, промисловість з перероблення сільськогосподарської сировини (харчова, деякі галузі легкої); виробництво засобів виробництва для сільського господарства (машинобудування для сільського господарства), виробництво кормів, заготівля, транспортування продукції, технічне обслуговування комплексу, наука, підготовка кадрів. У структурі виробництва продукції на АПК припадає 51,2 % від загального показника в області (2018 р.), у цій сфері зайнято 37,8 тис. осіб (52,1 %).

Київська область має доволі сприятливі природні та економічні умови для розвитку агробізнесу. Найвища родючість ґрунтів, значна кількість орних земель, загалом достатня їх зволоженість сприяють ефективному розвитку